

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 1sten MEI 1841. N. 18.

Men leest in den *National*, in toespeling op de tydingen uit Engeland ontvangen:—De Engelsche dagbladen brengen ons eene tyding, die ons moeite kost voor ernst op te nemen. De nieuwe coalitie, wie kan zulks gelooven? zou de onbeschaamdheid hebben om als bemiddelaar by den sultan op te treden, om van Z. H. edelmoedigheid te verkrygen, dat de heerschappy der Franschen over Algiers plegtiglyk erkend wierd. Deze gunst zou dan de belooning zyn van de lafhartige wyze, waarop wy en Egypte en Mehemet-Alj hebben prys gegeven; dit zou dan de gunst zyn, welke men het ministerie, dat alles voor den vreemdeling opoffert, aanbiedt, voor zyne toetreding tot het tractaat van 15 July, en tot deszelfs verderfelyke uitkomsten. Een zoodanige smaad zou de kroon opzetten aan de schandelyke rol, welke eene vreesachtige staatkunde, tot nog toe zonder voorbeeld in onze geschiedenis, ons in de oostersche questie heeft doen spelen.

Indien een zoodanige stap werkelyk gedaan ware, zou zulks op nieuw bewyzen, dat de vereenigde mogendheden besloten hebben, ons op elke mogelyke wyze te beleedigen. Er is eene soort van bescherming, nog hoonender dan de beleediging zelve, en deze smaadvolle bescherming schynt men ons te willen schenken. Nu is het Engeland, dat voor ons de gunst vraagt, dat men ons onze overwinningen in Algiers niet ten kwade duide; van welke mogendheid vraagt Engeland die gunst voor ons? Hemel! van den Sultan!... Wat zal ons nu verder gebeuren? Welligt zal het duitsche verbond ons eerlang kennis geven, dat het ons wel in het vreedzame bezit van Lotharingen en den Elzas wil laten. Wanneer zullen dan alle die vernederingen ophouden? Wanneer zal dan toch het fransche volk zich den naam, dien het draagt, herinneren?

De staatkundige beginselen van den heer van Buren, met welker verdediging in zyne boodschap aan het congres, hy, als ware het, afscheid van het presidentschap genomen heeft, zyn het onderwerp van den dag in de engelsche dagbladen. Zyne hoofdstelling, dat eene nationale schuld, en eene nationale bank beide hoogst nadeelig zyn voor de welvaart van den staat, vindt hier even vele voorstanders, als tegensprekers. Zyn bestuur, zegt hy, heeft gestrekt, om beiden te weren, terwyl hy het gemis van de voordeelen eener nationale bank door zyne *subtreasury*-bill heeft vergoed. Intusschen verwyt men hem, dat hy slechts 1,500,000 dollars in de schatkist zal achter laten, terwyl er voor vier millioen dollars schatkist billetten in omloop zyn; doch de heer van Buren schynt weinig waarde te hechten aan eene volle schatkist, en beweert, dat het in de Vereenigde Staten zeer gemakkelyk is, de geringe middelen, welke er noodig zyn om het algemeen bestuur gaande te houden, te vinden, zonder het volk belasting op te leggen; eene zaak, waartegen hy zich altyd verzet heeft.—Men meldt, dat de heer Clay reeds kennis in het congres heeft gegeven van zyn voornemen, om de intrekking van de *subtreasury*-bill voor te stellen; en men veronderstelt, dat de party van den nieuw verkozen president Harrison al wat mogelyk is doen zal, om eene nationale schuld daar te stellen, en eene nationale bank op te rigten.

Berlyn. Sedert de huldiging heeft in onze residentie niet zoo veel beweging geheerscht als gisteren namiddag (den 14 January jl.) by eene door de hier aanwezige studenten gehouden sledevaart, welke als de opening van het karneval kan worden aangemerkt; dezelve werd door fraai weder begunstigd en vond algemeenen byval. Omstreeks 2 ure gingen een vyftigtal met karaktermasker en carricaturen bezette sleden van het Willemsplein op weg, vergezeld door meer dan 100 maarschalken en ruiters, trokken door de drukste straten, voorby het paleis, langs de Linden-promenade, en na eenen tour ter zyde, de Brandenburger poort uit naar de zoogenaamde tenten. Van uit het paleis hadden de koning en de koningin den trein reeds aanschouwd, en hoogstderzelver tevredenheid en bewondering te kennen gegeven; doch HH. MM. reden almede naar de tenten en voorby de daar zich ophoudende karavane, waar zy door algemeen gejuich werden begroet. Naar deszelfs strekking te oordeelen had men den maskerade-togt eene geschiedkundig-satirische vertooning kunnen noemen. Zoo zag men byv. in eene slede, welke door Lord Palmerstons masker werd bestuurd, den Heer Thiers als haan, met zyn memorandum; naast hem de diplomaten van het londensche tractaat; een schip waarop Napoleon zich bevond (edoch levend); een ander met het opschrift: Berlyner Noordpool-expeditie, welke echter niets anders had ontdekt of verkregen dan ettelyke jonge ysberen, welke in triomf, misschien als remonte, werden medegevoerd; een koffy-gezelschap van Dames; eene Dame welke per post naar Parys reed (de zangeres Sophia Löwe) nagerend wordende door eenen koerier (naar Frankfort a/M.) om haar terug te halen (voor onzen schouwburg), gelyk onlangs inderdaad moet hebben plaats gegrepen; SanchoPansa met deszelfs heldhaftigen ridder Don Quixote; eene boeren bruiloft; Europeanen, Aziaten, Afrikanen en Australiers in derzelver kostuum; onmiddelyk achter de bruiloft, een ooijevaar, onze drie slapende dagbladen, muzykanten, nachtwachten, een huzaar met een gebedenboek, enz. enz.—Van de vryzinnigheid des hofs en der overheden kan wel geen sprekender bewys worden gegeven, dan het verleende verlof om eene zoodanige vertooning in het publiek te laten plaats vinden. Men kan gerustelyk zeggen. dat het getal der lagchende toeschouwers ten minste 100,000 heeft bedragen.

De paryzenaars verheugen zich zeer over het welgelukken der artesische put in eene der pleinen dier stad geboord. Het schynt, dat de kalkformatie, waar op die stad is gebouwd ondringbaar is voor het water, zoodat men zich geen water kon verschaffen door het graven van gewone putten. Het water moest derhalve door middel van waterleidingen uit de Seine naar de fonteinen op de opene pleinen gevoerd worden. Dit water houdt in oplossing der onreinheden der stad, die in dezelve geworpen worden. Om dan putwater te bekomen moest men zoo lang boren, tot dat men onder de gemelde kalkbedding kwam, en het was niet bekend hoe diep deze bedding kon zyn en of onder dezelve wel eene van het water doordringbare aardsoort zou gevonden worden. Ware dit laatste niet het geval geweest, dan waren alle kosten te vergeefs uitgevallen.—Daar het derhalve op eene plaats der stad gelukt is, zoo is er redelyke hoop, dat het op meerdere punten dezer kalkbedding zal gelukken.

Volgens de Nieuw Zeelandsche Courant is die kolonie in een bloeijenden toestand. De lucht is er gematigd en gezond, en de grond zeer vruchtbaar; er komen vele walvischvaarders ankeren. Het engelsche gouvernement, hetwelk in den aanvang deze kolonie niet onder deszelfs bescherming wilde nemen om zich met andere natien niet in verschillen te wikkelen, heeft toch eindelyk besloten dezelve onder hare bescherming te plaatsen. De zetel der regering is thans te Port Brittania, welke door derzelver gunstige ligging eenmaal de hoofdstad van een magtigen staat zal worden.

Beiden Nieuw Zeeland en Van Diemensland zyn door Tasman ontdekt. Het ware derhalve billyk geweest, dat of de hoofdstad van het eerste of die van het laatste eiland den naam van Tasmania had ontvangen. Nog onlangs kreeg het Poolland, hetwelk door eene zeestraat van Noord America is afgescheiden, den naam van Boothia, naar dien van een reder, terwyl het kustland, ten zuiden van die straat gelegen, den naam van Victoria ontving; en de nieuwe kolonie op de westkust van Nieuw Holland, Adelaide, naar de vorige koningin is geheten; en onze Tasman, die zoo vele landen heeft opgespoord, wordt geheel vergeten.

Den 16den Dec. jl. 's morgens te 10 ure is de groote lichtkroon in de zaal der vertegenwoordigers te Washington met een vervaarlyk gedruisch neêrgevallen; zy woog 7000 ponden, en was daags te voren aangehangen. Weinige uren later, zouden ten minsten tien of twaalf der vertegenwoordigers daarvan het slagtoffer zyn geweest.—De verwarring in de zaal was zoo groot, dat dien dag geene zitting is gehouden.

De Curaçaosche Courant.

A°. 1841. N°. 7.

PUBLICATIE,

Waarby wordt bekend gemaakt het besluit Zyner Majesteit van den 28 November 1840 No. 11, inhoudende verleening van een generaal pardon aan alle militaire gecondemneerden die zich op de daarin aangewezene tydstippen, aan de in hetzelve vermelde misdaden en verzuimen hebben schuldig gemaakt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo van wege Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 24 Maart 1841 No. $\frac{410}{532}$, by dit Bestuur is ontvangen een afschrift van Zyner Majesteits opgemeld besluit van 28 November 1840 No. 11, ten einde ook dezerzyds aan de goedertierende beschikking van Zyne Majesteit worde gevolg gegeven.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan het opgemeld Koninklyke besluit te brengen ter kennisse van elk en een iegelyk, die by hetzelve belang mogt hebben; zynde van den navolgenden inhoud:

KOPY.

28 NOVEMBER 1840.
N° 11.

WY WILLEM II, BY DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, enz. enz. enz.

Aan al degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT!

In aanmerking nemende, hoe sedert de gebeurtenissen, op het laatst van den jare 1830 en vervolgens voorgevallen, by de uitbreiding, welke destyds aan de Land- en Zeemagt is gegeven, vele manschappen daartoe behoorende, zich aan desertie hebben schuldig gemaakt, dat velen de hun daarvoor opgelegde straf reeds hebben, of alsnog ondergaan, dat anderen zich ter zake van die desertie steeds buiten 'slands ophoudende, naar hunne woonplaatsen niet durven terugkeeren.

Gelet op de verzoeken om gratie, welke in het belang van deze afgedwaalde onderdanen, opvolgende zyn ingediend.

En willende het oogenblik Onzer plegtige inhuldiging kenmerken door een blyk van koninklyke goedertierenheid, ten aanzien niet alleen van de voormelde personen, die hetzy door de straf, welke zy hebben ondergaan, hetzy door de verwydering, waarin zy van hunne haardsteden en betrekkingen hebben geleefd, bereids in meerdere of mindere mate voor hun misdryf hebben geboet; maar tevens voor allen, die by den aanvang Onzer regering nog gebukt gaan onder de gevolgen, door de militaire wetten aan de misdaad van desertie en sommige andere misdryven tot de wetten op de krygsdienst betrekkelyk, verbonden, doch welke desertie door hen werd gepleegd, in een tydvak zoo wel als in eenen kring van gebeurtenissen, welke als afgesloten kan worden beschouwd.

Op de voordragt van de daarby betrokken Departementen van algemeen bestuur.

Gelet op art. 66 der Grondwet en na ingenomen advies van den Hoogen Raad der Nederlanden.

Hebben besloten en besluiten:

ARTIKEL 1.

Aan alle onderofficieren en manschappen tot de Land- en Zeemagt van het Ryk hebbende behoord, de voormalige Mobiele, doch sedert ontbonden Schutteryen, en de onder Koninklyke toestemming opgerigte vrywillige Korpsen, daaronder begrepen die zich tot den dag der afkondiging dezes aan de misdaad van desertie hebben schuldig gemaakt of die zich aan hunne dienstpligten in eenig opzigt hebben onttrokken, en die deswegens by regterlyk gewysde zyn veroordeeld, wordt verleend een algemeen pardon, ofschoon de desertie ook van eene verzwarende omstandigheid, tot die misdaad behoorende, ware verzeld gegaan, onverschillig of zy, die daaraan schuldig zyn, zich in hechtenis, op vrye voeten, of krachtens de bepalingen van art. 167 en 168 der Wet op de Nationale Militie van den 8 January 1817, ter beschikking van het Departement van Oorlog mogten zyn gesteld geworden, met opheffing tevens der vervallen verklaring van den Militairen stand, voor zoo ver die over hen mogt zyn uitgesproken.

Art. 2.

Dit generaal pardon zal mede toepasselyk zyn op alle zoodanige lotelingen der Nationale Militie en dienstpligtigen aan de mobiele Schutteryen, als zich voor de afkondiging dezes, aan eene niet tydige of wel geheel verzuimde aangifte ter inschryving schuldig gemaakt of zich op eenigerhande wyze aan de dienst onttrokken mogten hebben en deswegens by regterlyk gewysde zyn veroordeeld, alsmede op de Ouders of Voogden, welke by regterlyk gewysde zyn veroordeeld wegens het niet nakomen hunner verpligtingen betrekkelyk de inschryving of loting hunner Kinderen of Pupillen ter zake van de Nationale Militie.

Art. 3.

De aanhangige procedures wegens de misdaad van desertie, alsmede die, welke als nog aanhangig zyn tegen de personen in het vorig artikel vermeld, zullen ten spoedigste worden voortgezet en ten einde gebragt, zoo als ook ten spoedigste zullen worden aanhangig gemaakt, voortgezet en ten einde gebragt alle zoodanige regterlyke vervolgingen, welke ter zelfde zaken als nog mogten kunnen ondernomen worden.

Wordende echter by deze aan al de zoodanigen, welke ten gevolge van regterlyke uitspraken te dier zake mogten veroordeeld worden, de ruimste gelegenheid aangeboden, om, na deze hunne veroordeeling aan Ons te verzoeken in dit generaal pardon opgenomen en begrepen te worden.

Art. 4.

Aan de Leden der mobiel gemaakte doch ontbonden corpsen Schuttery, die zich staande hunne dienst by dezelve aan insubordinatie schuldig hebben gemaakt en deswegens als nog eenige gevangenisstraf ondergaan, wordt by deze kwytschelding dier verdere straf verleend met bepaling, dat zy dadelyk uit de gevangenis ontslagen en tevens ontheven beschouwd zullen worden van de vervallen verklaring van den Militairen stand, voor zoo ver die aan hunne straf verbonden is geworden.

Art. 5.

De beschikkingen, in de artikelen 1, 2 en 3 van dit besluit vermeld, zullen nogtans de daarin betrokkene personen niet ontheffen van de gehoudenheid, om aan de op hen berustende dienstpligtigheid te voldoen, ten ware zy voor de dienst ongeschikt mogten worden bevonden, terwyl zy by hunne inlyving daarby dadelyk op gelyken voet met de overigen van die ligting zullen worden behandeld.

Art. 6.

In dit generaal pardon zyn echter niet begrepen de lotelingen der Nationale Militie, die aan de inschryving voor de ligting van 1837 en volgende jaren hebbende deel genomen, tot hier toe aan de oproeping ter inlyving niet hebben voldaan, zullende dezelve niet te min in geen geval ter beschikking van het Departement van Oorlog gesteld, maar, geene ligchaams-gebreken hebbende, die hen voor de dienst ongeschikt maken, steeds by de Militie ingelyfd worden.

Art. 7.

Van de gunstige beschikkingen in de artikelen 1, 2 en 3 voorkomende, worden bepaaldelyk uitgesloten zy, die zich aan diefstal of eenige andere misdaad of wanbedryf schuldig hebben gemaakt, tot het misdryf van desertie als zoodanig niet behoorende, en wel zonder eenig onderscheid of zy op vrye voeten, dan wel in hechtenis, of reeds deswegens by eene regterlyke uitspraak veroordeeld zyn.

Art. 8.

De in dit besluit begrepen Militairen of gewezen Schutters kunnen uit dien hoofde geene aanspraak maken op de voorregten of belooningen, welke aan hen toegekend of verzekerd zyn, die aan hunne dienstverpligtingen te allen tyde getrouw zyn gebleven.

Onze Ministers van Justitie, van Binnenlandsche zaken en van Marine en Kolonien en Onze Directeur Generaal van Oorlog zyn belast met de uitvoering dezes.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid zal kunnen voorwenden, zal deze op de gebruikelyke wyze worden afgekondigd en in het Staatsblad geplaatst.

Gegeven te AMSTERDAM, den 28 November 1840, van Onze regering het Eerste.

(*Get.*) WILLEM.

De Minister van Justitie,
(*Get.*) VAN MAANEN.

Accordeert met deszelfs Origineel,
De Griffier ter Staats-Secretarie,
(*Get.*) A. G. A. VAN RAPPARD.

Voor Eensluidend Afschrift,
De Secretaris-Generaal
by het Ministerie van Marine
en Kolonien,
QUARLES VAN UFFORD.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 22 April 1841, het 1ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige eilanden dd. 22 April 1841 No. 152, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 29 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 April 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 8 Mei als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 April 1841.

ALZOO de persoon van JOHANNES HENDRIK LINGSTUYL, zich by rekwest aan den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het hem in eigendom aankomende slaven kind genaamd MARIA ELEONORA (door de wandeling CLEONISIA) oud vier jaren, dochter van MARIA THOMASA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

E. van der Dys.	Jael J. de Oliveyra.
D. A. Jesurun.	Elias Lopez Henriquez.
J. H. Cruger.	J. R. Miranda.

Curaçao den 30 April 1841.

De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Inschryving.

TEN behoeve van het onderhoorige eiland Bonaire binnen kort eene hoeveelheid schepels gave en drooge mais zullende benoodigd zyn, worden degenen, welke in de gelegenheid mogten wezen de benoodigde hoeveelheid van dat artikel op het genoemde eiland of alhier eerlang te leveren, verzocht zich te vervoegen ter Administratie van financien, ten einde aangaande den prys en de tydsbepaling der levering overeen te komen.

Curaçao den 27 April 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING

aangaande de betaling der coupons voor de interesten der obligatien ten behoeve der zoutpannen in het Rifwater alhier.

AAN de daarby belanghebbenden wordt op last van het Gouvernement kennis gegeven, dat de coupons, behoorende by de obligatien uitgegeven ter zake der beleeningen tot het voortzetten der werkzaamheden aan de aangelegde zoutpannen in het Rifwater alhier, en welke op den *eersten* dezer maand zyn vervallen, betaalbaar zyn gesteld ten kantore van den ondergeteekende, die tot dat einde de houders der bedoelde obligatien by deze oproept.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.
Curaçao den 24 April 1841.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings, hierby aan het geëerde publiek mededeelende, dat hem zyn ter hand gesteld de navolgende lysten, als:

a. Lyst der uitstaande posten van Belastingen op het Personeel en Mobilair over den vierden termyn 1840,
b. Lyst der uitstaande posten van Belastingen op Eigendommen en Bezittingen over den vierden termyn 1840,
c. Lyst der uitstaande huurloon van 'slandeslaven over het vierde kwartaal 1840,
d. Lyst der uitstaande posten van het een percent patentregt over het vierde kwartaal 1840,
e. Lyst van belasting op geusurpeerde gronden over het jaar 1840,

geeft by dezen aan alle zoodanige belastingschuldigen en overige schuldenaren te kennen, dat, wanneer zy binnen den tyd van acht dagen na dato dezes de door hen verschuldigde belastingen en schulden niet komen betalen, de geregtelyke invordering daarvan, na verloop van den bepaalden tyd, plaats zal hebben.

Curaçao den 28 April 1841.
De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden testamentaire Executeuren in den boedel en de nalatenschap van wylen JOHANNA CATHARINA CORPUS, alhier gewoond en overleden, roepen by deze op al de genen, die vermenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen dezen boedel om dezelven vóór of uiterlyk het laatst der aanstaande maand Mei, by den tweeden ondergeteekende inteleveren. Zoo mede worden hierby opgeroepen, degenen, die aan dezen boedel schuldig zyn om hunne rekeningen binnen den gemelden tyd te komen afbetalen.

Curaçao den 30 April 1841.
A. W. NEUMAN.
J. F. NEUMAN wz.

Cochenille Cultuur.

NOPAAL bladen zyn verkrygbaar op de Plantaadje *Welgelegen*, á Vyf Guldens per honderd bladen. Belanghebbenden worden verzocht vooraf te willen bestellen.
Curaçao den 22 April 1841.

THE public is hereby warned against trusting the crew of the American brig CADMUS, S. TUCKER Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the said Captain or Consignee.
O. M. DACOSTA.
Curaçao, 28th April 1841.

KALK te koop tegen redelyken prys by
G. I. HOYER Cz.
Curaçao den 30 April 1841.

*** OVERLEDEN te Bonaire, op Zaturdag, den 24 April ll., Mejufvrouw CLARISSE ELIZABETH HART, in den ouderdom van 18 jaren, 8 maanden en 18 dagen.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MEI 1841.

V. M. Woensdag den 5 te 9 u. 29 m. 's morgens.
L. K. Donderdag den 13 te 11 u. 45 m. 's morgens.
N. M. Donderdag den 20 te 7 u. 8 m. 's avonds.
E. K. Donderdag den 27 te 10 u. 34 m. 's morgens.

Met het stoomschip ACADIA, heeft men te Nieuw York londensche berigten ontvangen tot den 18 Maart en van Liverpool tot den 19. De *Extra Sun*, eene Nieuw Yorksche Courant, van den 8 April, bevat deze berigten, uit dewelke wy dezelven overgenomen hebben.

De jongste engelsche Couranten, zegt men, waren meest gevuld met tydingen uit amerikaansche Couranten. Men was in Engeland zeer verlangend te weten hoedanig de zaken stonden by het vertrek van het stoomschip COLUMBIA, van Boston; en men bleef er niet zeer vergenoegd over, na het vernemen der amerikaansche berigten. De fondsen waren ook in denzelfden dalenden toestand, als voor verscheidene dagen.

De londensche Couranten vermelden, dat het gouvernement druk bezig is oorlogs toebereidselen te maken om in geval van eene vredebreuk met de Vereenigte Staten in gereedheid te zyn. Zes regementen hadden orders ontvangen om zich gereed te houden ten einde naar Amerika te vertrekken, en Lord Granville zoude officieellyk aan den Heer Guizot ter kennis gebragt hebben, dat het engelsche gouvernement het noodzakelyk vond om tien linie schepen naar Amerika te zenden.

Volgens de *Extra Sun* waren de fransche Couranten voornamelyk gevuld met artikels over de vernieuwde zwarigheden, welke gerezen zyn uit de oostersche kwestie, en over de waarschynelykheid van een oorlog tusschen Engeland en Amerika.— Deze zwarigheden hadden zeer veel onrust in Parys verwekt. Er waren geruchten algemeen te Parys in omloop, dat er te Londen een traktaat was gesloten, hetwelk, gelyk men aanvankelyk zeide, hoofdzakelyk ten doel had om een einde te maken aan den afgezonderden toestand van Frankryk; doch thans wordt er in al de parysche Couranten medegedeeld, dat Frankryk deszelfs onderteekening aan hetzelve heeft geweigerd, ten gevolge der harde voorwaarden, waaraan men Mehemet-Ali onderworpen heeft. Er waren echter nog onderhandelingen gaande om het doel van het traktaat te bereiken.

Het Committee tot onderzoek der suplementaire credieten ten bedrage van 179,707,435 franken ter bestryding der kosten, veroorzaakt door de vermeerdering der land en zeemagt ten gevolge van het traktaat van den 15 July, heeft verklaard: "dat de toestand van zaken in Europa het gouvernement niet veroorlooft om het effectief van de land en zeemagt, gedurende 1841 te verminderen."

Men zegt, dat by de eerste tyding der verandering, welke de zaken in de Vereenigde Staten genomen hadden, betrekkelyk tot de kwestie van de *Carolina*, er dadelyk instructien aan den franschen Gezant te Washington waren toegezonden ten einde al zyne pogingen aantewenden tot het behoud van den vrede. In al de staatkundige betrekkingen tusschen den Heer Guizot en den Generaal Cass, is dit streven in het oog gehouden geworden.

In onderscheidene streken van Frankryk heerschtte er epedemische ziekte.

De londensche Couranten bevatten berigten van Madrid tot den 10 Maart. Deze hoofdstad was rustig, ofschoon het ministerie zeer wankelend stond. Espartero voedde nog de hoop, dat hy tot eenig Regent door de Cortes zal gekozen worden, en wanneer hy hierin niet slaagde, dat hy ten minste de president zal zyn van het driemanschap, hetwelk men, naar het schynt, voornemens is te benoemen.

Men heeft in Rome een aanslag gedaan op het leven van de ex-koningin Regentesse van Spanje. Er wordt echter niet gemeld op welken dag noch te welker plaats. Men zegt, dat een Carlisten uitgewekene haar had aangevallen en gepoogd te wurgen. De koningin heeft geen kwaad bekomen, de aanvaller had geene wapens by zich en scheen krankzinnig te zyn.

De Admiraal Elliot heeft wegens ziekelyken toestand het bevel van het smaldeel in China nedergelegd en is in hetzelve door den Commodore Sir James Gordon Bremer vervangen geworden. Hy was op den 17 December te Singapore aangekomen en op den 20 van daar vertrokken.

Men had berigten uit Alexandriën tot den 24 February en van Malta tot den 1 Maart. Het schynt, dat er te Alexandriën andermaal onaangename onderhandelingen geopend zyn. Op den 20 February had men aldaar drie Firmans van den Sultan ontvangen, waarby het pachalaat van Egypte aan Mehemet-Ali wordt opgedragen met erfvolging, onder zekere voorwaarden, aan zyne afstammelingen. Deze voorwaarden zyn menigvuldig en zeer beperkend, en in geval de Pacha slechts een derzelven niet wil aannemen, dan zou de erfopvolging vervallen. Men meldt, dat Mehemet-Ali twee derzelven hardnekkiglyk heeft verworpen, verklarende terzelver tyd, dat hy op Engeland, op wiens goede trouw hy steeds heeft vertrouwd, steunt om hem uit het gevaar en de vernedering te redden. Commodore Napier was nog te Alexandriën in de hoop om de nieuw ontstane twist tot eene vriendschappelyke vereffening te brengen.

De voorwaarden, welke de Pacha zoude verworpen hebben, bestaan hierin namelyk: dat de Sultan het regt aan zich heeft behouden om onder de afstammelingen van Mehemet-Ali deszelfs opvolgers te benoemen, en dat de benoeming der hoofd officieren van de egyptische krygsmagt aan hem blyft.

Frankryk en eenige andere mogendheden, zegt men, hebben openlyk dit trouwloos gedrag van de Porte afgekeurd. De Porte heeft ten opzigte van Mehemet-Ali, aan wien hy het erfelyk bezit van Egypte zonder eenig voorbehoud beloofd heeft, de goede trouw geschonden. De bedoelde mogendheden hebben aan Frankryk het aanbod gedaan om van den Sultan te eischen de herziening van de onbillyke voorwaarden, wanneer hetzelve wil terug treden tot de groote europische raads vergadering.

Eenige engelsche Couranten vermelden, dat het fransche kabinet het aanbod heeft aangenomen, waardoor een einde gemaakt wordt aan alle verwydering en mistrouwen tusschen de groote mogendheden; doch al de fransche Couranten ontkennen deze toenadering. Volgens deze Couranten zoude Engeland zelve zich doof gehouden hebben aan dit voorstel, hetwelk door Oostenryk is gedaan geworden. De weigering van Lord Palmerston in het huis der gemeente, om over dit onderwerp een stellig antwoord te geven, bevestigt de gezegde van de fransche Couranten.

In de *Courrier des Etats Unis* van den 9 April, lezen wy het volgende artikel:—

Er is in de tweede kamer der Staten Generaal eene kwestie ontstaan, welke ernstige gevolgen zoude kunnen hebben. Iemand heeft een verzoekschrift ingeleverd en daarin beweerd, dat de gouverneurs der provintien deel namen in de benoeming der leden van de tweede kamer; dien ten gevolge is er besloten om den Minister van binnenlandsche zaken te verzoeken om te verklaren of deze bewering al of niet waar zy. Echter wordt het den Ministers by een besluit van den voorgaanden koning van Holland verboden kennis te nemen van aanzoeken van de kamers om dezelven berigten ter inlichting te geven; en het was de kwestie om te weten of dit besluit door de verandering van de grondwet en de tegenwoordige verantwoordelykheid van de ministers niet vervallen is. De kamer heeft by eene meerderheid van 24 stemmen tegen 17 besloten, om het verzoekschrift van den Heer Lipinau, wegens de tusschenkomst der gouverneurs van de provintien in de verkiezing der gedeputeerden, aan den Minister voor de binnenlandsche zaken ten fine van berigt toetezenden.

In het *Handelsblad* van den 4den January ll., leest men het volgende:

HUWELYKS VOORSTEL.

"Ik, ondergeteekende, ben erfelyke eigenaar van een landgoed en een nieuw opgebouwd kasteel, gelegen in een schoon gedeelte der woudstreken van Beyeren. Het kasteel, waarin zich vele ruime en prachtig fraaye appartementen bevinden, is omringd door bergen, heerlyke weidegronden, velden met beeken en slooten kronkelend doorsneden, in welke men met de snoer kan visschen en bosschen met overvloedige jagt. Het landgoed ligt in een bekoorlyk dal, waar de Muzenstad, met hare zoo talryke oude torens, oud-ridderlyke burgten, en middel eeuwsche bouwvallen, de ziel met dichterlyke herinneringen vervult. Maar, hoe genoegelyk dit verblyf ook moge zyn, voor hen, die het landelyk leven naar de verzen van *Virgilius, Horatius* en *Delille* beoordeelen, ik voor my, vind het te naargeestig en eentooning, om niet te wenschen, een ander iemand met my in myne heerlyke appartementen te zien en om nog langer in myne spiegels alleen myn eigen *ik* te bekyken. Ik heb dus besloten om, even als andere lummels, my in den echten staat te begeven, en, daar men my verzekerd heeft, dat de huwelyken in den hemel besloten zyn, en het trouwen slechts eene lotery is, wil ik eens zien, wat de hemel my beschoren heeft, en welk schoon schepsel het rad van avontuur voor my heeft bestemd.

"Met dit oogmerk, plaats ik deze advertentie in alle dagbladen en tydschriften, ten einde myne begeerten aan alle jonge dames bekend te maken. Die, welke ik verlang te huwen, moet tusschen de zestien en twintig jaren zyn, schoon haar, mooye tanden en een lief net voetje hebben; zy moet van goeden huize en zonder blaam zyn.—Zy moet zich smaakvol sierlyk kleeden, maar alleen in zyde of fluweel, en in geene andere stoffen. Zy moet geene oorringen, hangers, kettingen, ringen of iets dergelyks van dat domme tuig dragen; zy moet ook geene pantoffels, hoeden met veel linten of strikken, valsch haar, enz. dragen, noch hare japonnen of kleedjes strikt naar de mode laten maken; want ik weet niets dommer dan zoo de eene de andere na te apen, even als de schapen grazende elkander volgen. Zy moet hare kleedy naar hare eigen smaak, naar hare fantaisie laten maken, zonder er op te letten, wat de dames *du bon ton* daarover gelieven te zeggen, Zy moet kunnen te paard ryden en eene cabriolet mennen of anders moet zy het leeren. Onder geen voorwendsel hoegenaamd mag zy beursjes, mutsjes, of wat ook breyen, want dit handwerkende tydverdryf is wel, wat de duivel het gruwelykste voor de vrouw heeft uitgevonden. Zy zal niet muziceren, dan wanneer zy in deze kunst eene wezenlyke virtuos is geworden, want niets is dengenen, die ons komen bezoeken, aanstootelyker dan slechte muziek te moeten aanhooren. In huis zal zy volkomen meesteresse zyn, met opzigt tot hetgeen de huishoudelyke belangen betreft, en, wat my belangt, zal ik zeer gaarne haar in alle hare redelyke caprices haren wil vry laten, want ik ben de verklaarde vyand van alle lydelyke gehoorzaamheid en van alle onderwerping die naar slaverny gelykt, welke, dank zy der heilige kerk, de bron is van alle knibbelaryen en misnoegen.

"Maar, zy zal my op alle myne reistogten, op alle myne uitstapjes moeten vergezellen, omdat, naar myne wyze van zien, de vrouw een kleinood is, waarover de man nacht en dag moet waken, en omdat het hem niet voegt in de herbergen en hotels lekker en prachtig te gaan leven, terwyl zyne vrouw zich 't huis alleen zit te verveelen. Zy moet niet, zoo als in vele huishoudens gebruikelyk is, iets het allerminste uit het oog verliezen, van al wat geschikt is om de waardigheid der vrouw op te houden; noch ook moet zy ooit zich vernederen om het eerst haren man te liefkoozen of te streelen, zoo als zoo vele arme vrouwen gedwongen zyn dit te doen, naar de luimen van haren norschen dwingeland. Als ik de uitdrukkingen: zy moet, zy zal moeten, zy moet niet, hier heb gebezigd, wil ik daarmede geenszins haar eene slaverny opleggen, maar wel haar een kontrakt, eene onderlinge overeenkomst, voorstellen, die haar kan gelukkig maken. Op den dag van het huwelyk zal zy 30,000 guldens in Russische of Pruisische schatkistbons ontvangen, waarvan zy verpligt zal zyn de renten tot hare vermakelykheden en genoegen te verteeren, want er bestaat geene verfoeijelyker ondeugd dan de geldgierigheid. Krachtens ons kontrakt zal het haar ontzegd zyn te dansen, omdat ik er niet opgesteld ben, myne vrouw als eene marionettenspop te zien hopsa springen. Als zy zelve eenig fortuin bezit, behoeft zy my dit niet ten huwelyk aan te brengen, zy zal daarover, even als over de intressen daarvan naar haren zin beschikken, doch in geen geval, onder welk pretext ook, zullen die intressen mogen gekapitaliseerd worden, daar niets hatelyker is dan de vrekkigheid, en niets dwazer dan voor anderen schatten te vergaderen. De philosophie, door welke myn gedrag wordt bestuurd, bestaat in de genoegens des levens te genieten en bestendig opgeruimd van geest te zyn.

"Nu moet ik ook iets van my zelven zeggen. Als ik regt goed myn almanak nazie, dan tel ik wel 70 jaren leeftyds, maar als men naar myne kracht en gezondheid oordeelt, ben ik niet ouder dan 25 jaar. Ik ben altyd vrolyk; ik zoek het vermaak overal, waar de strengste wet der eer het toelaat te vinden. Als er dus ergens eene schoone jonge juffer is, die wil te paard ryden en reizen of met haren echten man te huis blyven zitten, die wel oud, maar nog krachtvol, vrolyk, opgewekt en werkzaam is, zoo kan zy my schryven en ik zal tot haar komen, haar zien en my aan haar vertoonen, om het even waar zy woont, mits niet buiten het Europisch vastland; terwyl, indien het huwelyk niet wordt voltrokken, ik my op myn eerewoord verbind, nimmer haren naam te noemen."

Munchen, in den Zwarten Adelaar,
15 December 1840.

THEODORUS, BARON VON HALLBERG VON BROCK, *Kommandeur der orde van St. Michiel, ridder der St. Anna-orde, kapitein kolonel van Ryn en Moezel.*

Men meldt uit *Munchen*, dd. 15 January, het volgende:

Men herinnere zich den braven Baron van Hallberg van Brock, kapitein kolonel van Ryn en Moezel, die onlangs zich tot alle voorname dagbladen van Europa wendde, om eene vrouw te krygen, en waarby hy op eene zoo geestige wyze zyne persoonsbeschryving mededeelde, en met zoo vele kieschheid de bevalligheden en deugden opsomde, met welke hy verlangde, dat zy zoude begaafd zyn. De eenigzins excentrieke maatregel van den edelen Baron heeft het gelukkigst gevolg gehad. Hy heeft, in ernst gesproken, eene volmaakte gade gevonden. Even gemoedelyk als stipt en kiesch, houdt hy zich in dit oogenblik bezig om, op zyn gemak, eene circulaire te zenden aan de beminnelyke jonge dames, die, ten getalle van *zevenhonderd negenenveertig*, hem geschreven hebben om hem hare hand, haar hart en hare bekoorlykheden aan te bieden. De by uitnemendheid verdienstelyke edelman, die zyn oud kasteel doet repareren, om de koningin van het tournooi op eene harer waardige wyze te ontvangen, gevoelt een diep leedwezen, dat de bewoordingen van zyne advertentie en zyne gewone discretie hem niet vergunnen de zevenhonderd negen en veertig brieven publiek te maken, welke hy ontvangen heeft. Daaronder zyn er, zegt men, die te regt allerliefst mogen heten, en die, mogten zy in druk verschynen, eer eene week zoude verloopen zyn, de flaauwe brieven van Mevr. de Sevigne zoude eclipseren.

De geestigste en aardigste zyn, zoo als het zich begrypen laat, uit Parys gekomen. Zeven en twintig zyn er van beroemde zangeressen, actrices en danseressen; honderd en eene van *grisettes*, naaisters, stopsters, kleursters, versiersters en modemaaksters: drie en vyftig van hertoginnen, gravinnen en markiezinnen; en drie en twintig van Fransche letterkundige vrouwen en schryfsters, wier naam men elkander in het oor fluistert. Overigens kondigt de eerzame en bescheidene Baron von Hallberg, by eene tweede advertentie in de dagbladen, aan, dat hy, uit vreeze van de verzoeking tot publiekmaking der by hem ontvangene brieven niet te kunnen weerstaan van alle die geparfumeerde missiven eene auto-da-fé heeft gehouden. De rondgaande brief, welke hy bezig is te schryven, zal zyn vaarwel aan de drukpers, zoowel als aan het Europesche publiek behelzen. Van nu af aan behoort hy niet meer aan de wereld maar eeniglyk en alleen aan de schoone, welke hem, zegt hy, het snorrende rad van avontuur als eene kostlyke schat heeft aangebragt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 April 1841.

ALZOO de persoon van SAMUEL DA-COSTA GOMEZ, Executeur in den boedel van wylen Mejufvrouw RIBCA, door de wandeling ADELLE DELVALLE, zich by rekwest aan den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavin JEANNET, oud 49 jaren, dochter van ALDERSINA, aankomende den boedel van voornoemde Mejufvrouw DELVALLE, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE ondergeteekende, Gevolmagtigde van den Heer MOZES PIZA, roept by deze op alle en een iegelyk, die iets te vorderen hebben tegen gemelden Heer PIZA om hunne rekeningen ter voldoening by hem ondergeteekende intezenden; en degenen, die aan meergemelden Heer PIZA schuldig zyn, worden tevens hierby opgeroepen om vóór of uiterlyk het einde dezer maand het verschuldigde te komen voldoen; zullende na dien tyd alle onbetaalde rekeningen geregtelyk ingevorderd worden.

Curaçao den 16 April 1841.
JUDAH PIZA.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.